

ogsaa vi kunne gaa med til, og hvorved man altsaa kan imødekomme et Duffe om at formindste de Byrder, der hvile paa Landejendommene og for øvrigt paa al Grundejendom her i Landet, paa en saadan Maade, at det kan være tilfredsstillende for alle Parter. I øvrigt ligger der jo ogsaa i dette Lovforslag andet end dette. Der ligger jo deri et almindeligt Spørgsmaal om en Omordning af Kreditforeningsforholdene her i Landet, et Spørgsmaal, hvorom jeg tror, at man fra alle Sider kan blive enig, og jeg tror, at der er et Duffe om, at det, selv om det ikke i Nar skulde lykkes at faa det ny Spørgsmaal om Statsgaranti løst, da maa kunne lykkes at fremme Lovforslaget ogsaa uden dette.

**Scharling:** Dersom det foreliggende Lovforslag var et Lovforslag om Statsgaranti for Kreditforeningsobligationer, vilde jeg ubetinget stemme imod dets videre Fremme, men jeg kan ikke se bort fra, at det oprindelig er et Lovforslag om Vædringer i Kreditforeningsstatutterne, hvori denne Bestemmelse om Statsgaranti nu er sat ind, og jeg finder derfor ikke Anledning til at stemme imod, at dette Regeringsforslag gaar videre til Landstinget. Men jeg kan paa den anden Side ikke stemme for dets videre Fremme, dels af Hensyn til den Bestemmelse, som er indsat deri, og dels ogsaa fordi jeg, hvad jeg ogsaa tillod mig nærmere at uddille ved Sagens 2den Behandling, finder det i og for sig meget tvivlsomt, om den Hovedbestemmelse, som indeholdes i Lovforslaget, i Virkeligheden maa siges at være stemmende med Tidens Krav, særlig for Landbrugets Bedkommende. Jeg agter saaledes hverken at stemme for eller imod Forslagets Overgang til det andet Ting.

**M. Madsen:** Jeg kan i det hele slutte mig til de Betragtninger, som ere fremfattede af det ærede Medlem for Skellør (D. Scavenius). Naar jeg ikke desto mindre vil tillade mig at sige et Par Ord, er det netop, fordi jeg, naar jeg sidste Gang ved 2den Behandling stemte for Lovforslaget trods det vedtagne Vædringsforslag om Statsgaranti for Naar op til Halvdelen af Vædringssummen, gjorde det, skønt jeg for mit Vedkommende heller ikke tror, at det er rigtigt at gaa saa højt op. I alt Fald vil jeg gerne pointere, at jeg naturligvis ønsker, at Vædringsforholdene ved en eventuel Statsgaranti maa blive saaledes ordnede, at de ere fuldt betryggende i alle Maader. Med Hensyn til et andet Punkt, der blev nævnt

den Gang, og som allerede indeholdtes i det af Regeringen forelagte Forslag, nemlig Godkendelsen af Direktøren, vil jeg blot bemærke, at det ærede Medlem for Rjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) ikke tillægger det nogen Betydning, medens Regeringsforslaget dog har det. Jeg vil for mit Vedkommende slutte mig til det sidste og mener, at det maa have nogen Betydning. For øvrigt vil jeg kun sige, at naar jeg altsaa den Gang stemte for Forslaget, ligesom jeg ogsaa agter at gøre det nu, er det ikke, fordi jeg mener, at det er fuldt ud tilfredsstillende, jeg mener, at det gaar for vidt; men jeg stemmer for det, fordi det indeholder et Princip, som bør prøves.

**Bluhme:** Den sidste ærede Taler kom ind paa et Spørgsmaal, der flere Gange har været fremdraget her i Tinget under Forhandlingen om denne Sag. Det maa rigtignok i højeste Grad forbause, at man kan høre de Meninger og de Udtalelser fremkomme, der ere faldne her i Tinget og andetsteds, hvor man er kaldet til at varetage Jordbrugets Interesser, nemlig at de Takationsforretninger, der udføres af vore Kreditforeninger paa Landet, ikke skulde være inde i et fuldt ud rigtigt Spor. Jeg vil tillade mig at gøre de Herrer opmærksomme paa, at nu have Kreditforeningerne bestaaet i 30—40 Nar, og hele det Tab, som de til Dato have haft paa forfaldne Panter, paa overtagne Panter, udgør ikke saa meget som der hvert enkelt Nar indbetales af samtlige Kreditforeninger til Reservecønden. Det er virkelig derfor for storartet at høre den Slags Udtalelser her, hver Gang denne Sag kommer paa Bane, at de, der ere kaldede til at varetage Landbrugets Interesser, staa og tale om, at Takationsforretningerne ikke ere paalidelige. De have dog vist sig saa paalidelige, at der ikke er en eneste Kreditforening, der kan siges at have lidt noget væsentligt Tab, og det samlede Tab, Kreditforeningerne have lidt, udgør, som sagt, ikke saa meget som de hvert Nar indbetale til Reservecøndene. Jeg vil derfor spørge dem, om der kan have været nogen som helst Risiko for Kapitalen ved at købe Kreditforeningsobligationer. Jeg paastaar endda, at den Kreditforening, som Formuebesidderne her i Rjøbenhavn bestandigt søge at trykke, for i alt Fald, naar andre Kreditforeningspapirer naa pari, dog at have nogle Spekulationspapirer til Raadighed, nemlig den jydsk Kreditforening, hvis Papirer man bestandig med Vilje søger at trykke paa Børsen — er fuldkommen saa